

Dániel könyve – Harmincnegyedik szám

Dániel leleplezése: prófétai utazás a föld történelmén és Isten ítéletein keresztül

Jeff Pippenger
2023-12-29

Dániel könyvének első hat fejezete a Jelenések 13 földi fenevadának történetét ábrázolja. Az Egyesült Államok (a földi fenevad) 1798-ban, amikor a pápaság (a Jelenések 13 tengeri fenevada) prófétai halálos sebet kapott, a bibliai prófécia hatodik királyságaként kezdődött, és a bibliai prófécia ötödik királyságaként fejezte be uralmát.

A földbeli fenevad története Isten ítéletei közeledtére adott figyelmeztetés története. A földbeli fenevad történetének kezdetén megkezdődött Isten vizsgálati ítélete, és a földbeli fenevad végén megkezdődik Isten végrehajtó ítélete. Isten vizsgálati ítélete közeledtének kezdeti figyelmeztetését a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első angyali üzenete jelképezte, amely 1798-ban érkezett el a „vég idejére”. Isten végrehajtó ítélete közeledtének figyelmeztetését a vég idején a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyali üzenete jelképezi, amely 1989-ben érkezett el a „vég idejére”.

A „vég idejének” minden egyes időszakában Dániel könyvének egy része felnyitott. A földi fenevad kezdeti történetében, 1798-ban, Dániel hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezete felnyitott. E fejezeteket az Ulai folyó látomása jelképezi. A földi fenevad záró történetében, 1989-ben, Dániel tizedik, tizennegyedik és tizenkettedik fejezete felnyitott. E fejezeteket a Hiddekel folyó látomása jelképezi. Valahányszor Dániel könyve felnyitott, egy háromlépcsős próbatételi folyamat nehezedik az akkor élő nemzedékre.

Ő pedig így szólt: Menj el, Dániel, mert e beszédek be vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak; de a hitetlenek hitetlenül cselekszenek, és a hitetlenek közül senki sem fogja megérteni; az értelmesek azonban meg fogják érteni. Dániel 12:9, 10.

A háromlépcsős vizsgálati folyamat annak a héber szónak a szerkezetén alapul, amelyet „igazság”-nak fordítanak, és amely a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének egyesítésével jött létre. A héber szó Isten teremtő erejét jelképezi, és magában is hordozza azt. Minden prófétai igazság e szóra épül, miként a Dániel könyve tizenkettedik fejezetében található háromlépcsős vizsgálati folyamat is. A szó nemcsak Isten teremtő erejét jelképezi, hanem Jézus Krisztust is, aki az Igazság, és aki az Első és az Utolsó is, amint azt a héber ábécé első és utolsó betűje jelképezi.

A földi fenevad kezdeti történetét, amikor a vég idején, 1798-ban megérkezett a vizsgálati ítélet közeledtére figyelmeztető üzenet, a Jelenések tizennegyedik fejezetének első angyala jelképezi. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első angyali üzenete magában foglalja mindhárom lépést, amelyek az igazságot alkotják, és amelyek azt a háromlépcsős próbatételi folyamatot

jelképezik, amellyel az a nemzedék szembesült, amikor 1798-ban megérkezett az első angyal.

És láttam egy másik angyalt az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, hogy hirdesse a föld lakosainak, és minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait. Jelenések 14:6, 7.

A földi fenevad történelmének lezárulását, amikor a végrehajtó ítélet közeledésére figyelmeztető üzenet érkezett a vég idején, 1989-ben, a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyala ábrázolja. A Jelenések 14. fejezetének három angyala azt a három lépést jelképezi, amely maga az igazság, és a három angyal azt a háromlépcsős megpróbáltatási folyamatot jelképezi, amellyel az a nemzedék szembesült, amely akkor élt, amikor a harmadik angyal 1989-ben megérkezett.

És láttam egy másik angyalt az ég közepén repülni, akinél volt az örökkévaló evangélium, hogy hirdesse a föld lakosainak, minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, és nagy szóval ezt mondta: Féljétek Istent, és adjatok neki dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait. És követte azt egy másik angyal, amely ezt mondta: Elesett, elesett Babilon, a nagy város, mert paráznasága haragjának borával itatott meg minden nemzetet. És egy harmadik angyal követte őket, nagy szóval ezt mondván: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és felveszi az ő bélyegét homlokára vagy kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő indignációjának poharába; és gyötrődni fog tűzben és kénköben a szent angyalok jelenlétében és a Bárány jelenlétében. És gyötrelmük füstje felszáll örökkön-örökké; és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalmuk azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képét, és mindazoknak, akik felveszik az ő nevének bélyegét. Itt van a szentek békességes tűrése: itt vannak azok, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét. Jelenések 14:6–12.

Dániel könyve a három angyal üzenetére épülő szerkezetű. Ez a szerkezet egyaránt a „igazság” héber szavának három lépcsője, valamint a vele összhangban álló, háromlépcsős próbatételi folyamat; ez a próbatételi folyamat azonban a Jelenések tizenharmadik fejezetében szereplő földi fenevad (az Egyesült Államok), továbbá a földi fenevad két szarvának (a republikanizmusnak és a protestantizmusnak) történelmi vonalán bontakozik ki. Az Egyesült Államok történelme, amely 1798-ban kezdődik és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig tart, ugyanaz az időszak, amelyben a Hetednap Adventista Egyház létezik. Dániel könyve ezért magában foglalja azt a szerkezetet is, amely az adventizmus történetét ábrázolja, 1798-tól kezdődően egészen a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig. Ennek során Dániel könyve ugyanazokat a próféta történelmeket azonosítja, amelyeket a Jelenések könyve ábrázol, és ezáltal megadja az első tanút, amely tökéletességre viszi a második tanú üzenetét. A két könyv tökéletessége ugyanazzal a próféta jelenséggel valósul meg, amely az Ószövetség és az Újszövetség kapcsolatában is jelen volt.

„Jézus életének, halálának és feltámadásának története, mint Isten Fiáé, nem igazolható teljes mértékben az Ószövetségben foglalt bizonyíték nélkül. Krisztus az Ószövetségben éppoly

világosan van kinyilatkoztatva, mint az Újszövetségben. Az egyik az eljövendő Megváltóról tesz bizonytságot, a másik pedig arról a Megváltóról tesz bizonytságot, aki a próféták által megjövendölt módon már eljött. Ahhoz, hogy a megváltás tervét értékelni tudjuk, az Ószövetség Írásait alaposan meg kell értenünk. A prófétai múltból sugárzó megdicsőült világosság az, amely Krisztus életét és az Újszövetség tanításait világossággal és szépséggel tárja elénk. Jézus csodái bizonyítékai istenségének; de annak legerősebb bizonyítékai, hogy ő a világ Megváltója, az Ószövetség próféciaiban található, összevetve az Újszövetség történetével. Jézus ezt mondta a zsidóknak: 'Tudakozzátok az Írásokat; mert azt gondoljátok, hogy azokban van a ti örök életetek, és ezek azok, amelyek bizonytságot tesznek rólam.' Abban az időben az Ószövetségen kívül más Írás még nem létezett; ezért a Megváltó intése világos." Spirit of Prophecy, 3. kötet, 211.

Jézus „életének, halálának és feltámadásának története” összefoglalja Krisztusnak az emberiségért végzett munkáját, és bizonytságot tesz a három lépcsőfokról; és e három lépcsőfok az „igazság”. Az „igazság” héber szava Jézust jelképezi, aki az első és az utolsó, a kezdet és a vég, az Alfa és az Ómega; maga a szó is az első és az utolsó betűből áll, amelyek ugyanazt a dolgot jelképezik, mert mint Alfa és Ómega, Jézus a dolog végét a dolog kezdetével együtt szemlélteti. Krisztus élete, halála és feltámadása igazság, mert egyebek között három lépcsőfok ábrázolja őket, és az első és az utolsó lépcsőfok egyaránt „élet”, mert az „élet” és a „feltámadás” egyaránt „élet”. A héber szó középső betűje az ábécé tizenharmadik betűje, a tizenhárom pedig a lázadás jelképe, és Krisztus halálát a Sátán és Ádám fiainak lázadása idézte elő, akik csatlakoztak az ő lázadásához.

A Jézus Krisztus kijelentésének megértése a Jelenések könyvében közvetlenül az emberi kegyelemidő lezárulása előtt felnyílik, és az abban az időben feltárt igazság egyik elsődleges eleme az, hogy Krisztus az „igazság”, az Alfa és az Omega, aki az Alfa és az Omega aláírását helyezi azokra az igazságokra, amelyeket Igéjében létezésre rendelt. Amikor White testvérnő ezt írta: „Jézus életének, halálának és feltámadásának története mint az Isten Fiaé nem bizonyítható be teljesen az Ószövetségben foglalt bizonyítékok nélkül. Krisztus az Ószövetségben éppoly világosan van kijelentve, mint az Újszövetségben”, ezzel megerősíti azok számára, akik látni fognak, hogy a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében található három angyal üzenete (amelyek ugyancsak ugyanazon három lépésre épülnek, mint az „élet, halál és feltámadás”) „nem bizonyítható be teljesen a Dániel könyvében foglalt bizonyítékok nélkül”.

Azt is megállapítja, hogy Dániel könyve egy „eljövendő” Babilonról tesz bizonytságot, míg a Jelenések könyve egy olyan Babilonról tesz bizonytságot, amely „eljött” azon a módon, ahogyan azt Dániel könyve előre jelezte. Továbbá az alkalmazás rámutat arra, hogy a Jelenések könyvének „méltyánylásához” Dániel könyvét „alaposan meg kell érteni”, mert Dániel könyvéből áradó „megdicsőült világosság” az, „amely Krisztus életét és tanításait” a Jelenések könyvében „világossággal és szépséggel tárja fel.”

Szavai úgy is érthetők, hogy a Jelenések könyvében ábrázolt „Jézus csodái” „istenségének bizonyítékai; de annak legerősebb bizonyítékai, hogy Ő a világ Megváltója, ott található”, amikor Dániel könyvének próféciait „összevetjük a Jelenések könyvének történelmével”. Továbbá felismerhető, hogy amikor „Jézus így szolt a zsidókhoz: »Tudakozzátok az Írásokat; mert azt

hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek, és ezek azok, amelyek rólam tesznek bizonyosságot,«” akkor a mai lelki zsidók számára Dániel könyve az, amely Jézus Krisztus kijelentéséről tesz bizonyosságot, és az a kijelentés, amely a kegyelemidő lezárulása közvetlenül előtt feltáratik, az, amelyben az örök élet található.

Dániel könyve tárja elénk azokat a prófétai igazságokat, amelyek a Jelenések könyvében jutnak teljességre. Szerkezete arra a három lépésre épül, amelyet az „igazság” héber szava jelképez, ezért maga a könyv is próba ama nemzedék számára, amelynek idején e tények felnyitnak és kinyilatkoztatnak. Maga Jézus, mint az Alfa és az Omega, közvetlen hangsúlyt kap a Jelenések könyvének legelső szavaiban és első fejezetében. E cikkek azt is bemutatták, hogy Dániel első fejezete ugyanazzal a prófétai felépítéssel és ugyanazokkal a jellemzőkkel rendelkezik, mint a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első angyali üzenete.

Az első angyal üzenete és Dániel könyvének első fejezete egyaránt azonosítja a háromlépcsős próbafolyamatot, amely az Alfa és az Omega ismertetőjegye. A fejezet azzal kezdődik, hogy a szó szerinti Babilon legyőzi a szó szerinti Júdát, a könyv pedig elvezet a Babilon és Júda közötti végső ütközethez, amelyet Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse ábrázol. E versekben a lelki Babilont legyőzi a lelki Júda, éppen akkor, amikor Mihály felkél, és az emberi kegyelemidő lezárul. Ezek a versek a Babilon és Júda közötti háború prófétai történelmének végét ábrázolják. E versekben a halálos seb begyógyulása kerül szemléltetésre.

A versek, amelyek a halálos seb gyógyulását írják le, Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik versével kezdődnek, amely e szavakkal indul: „És a vég idején.” A versben szereplő „vég ideje” 1798-at jelképezi, amikor a pápaság megkapta halálos sebét. A versek ezután elbeszélnek, miként gyógyul be a halálos seb, amint a pápaság meghódítja először ellenségét, a dél királyt (a Szovjetuniót), másodszor szövetségesét, a dicsőséges földet (az Egyesült Államokat), harmadszor pedig áldozatát, Egyiptomot (az Egyesült Nemzeteket). A negyvenötödik versben a pápaság (az északi király) végére jut, és senki sem segít rajta. A versekben a pápaság halálos sebének gyógyulásáról szóló történet a pápaság 1798-as bukásával kezdődik, és a pápaság végső felemelkedésével és bukásával ér véget. A szakasz nyitánya és zárása közötti versek a középben lévő lázadást azonosítják.

A „igazság” héber szava a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének összekapcsolásával jött létre. A tizenhárom olyan szám, amely a lázadást jelképezi, valamint az első és az utolsó közötti történelmet. Dániel könyvének próféciajában, a végső szakaszban ugyanaz a hadviselés jelenik meg, amelyet a könyv legelső versei is ábrázolnak. Ezek a versek bevezetik az első fejezetet, ahol megtaláljuk a háromlépcsős próbatételi folyamatot, amely az igazság. Azután a végső szakaszban ugyanezt a három lépést találjuk, amint az a pápaság első bukásával kezdődik és a pápaság utolsó bukásával ér véget, közéjük foglalva pedig az utolsó napok lázadása áll.

Dániel könyvének tizenegyedik fejezete utolsó hat versében a igazság második tanúbizonysága rejlik, mert az első földrajzi hatalom, amelyet a pápaságnak le kellett győznie (a déli király), a sárkány hatalmának jelképe, miként a három földrajzi hatalom közül az utolsó is (Egyiptom). A háromlépcsős hódítás, amely a halálos seb begyógyulásához szükséges, a déli királlyal kezdődik,

amely az ateizmus sárkányi hatalmának jelképe, és a három hatalom közül az utolsó, amelyet Egyiptom képvisel, a sárkánnyal összefüggő ateizmus elsődleges bibliai jelképe. Valójában a negyvenedik versben „dél”-nek fordított szó a „negeb”, amelyet olykor Egyiptomnak fordítanak. A három akadály az igazság ismertetőjegyét viseli, mert az első akadály az utolsó akadály. A középen álló hatalom a dicsőséges föld (az Egyesült Államok). Az Egyesült Államok az a hely, ahol a vasárnapi törvény lázadása létrejön, és az Egyesült Államok jelképe kezdetben tizenhárom gyarmat volt.

Az Alfa és az Omega aláírása áthatja Dániel könyvét, és azt a tanúságot szolgáltatja, amely a Jelenések könyvével együtt szemlélve megalapozza Jézus Krisztus istenségét. Dániel könyve tizenkettedik fejezete, valamint a háromlépcsős próbatételi folyamat szempontjából, amely abban a nemzedékben megy végbe, amikor a könyv felnyitattik, Dániel könyve szerkezetéről szóló kinyilatkoztatás elutasítása azt jelenti, hogy valaki azok közé tartozik, akiket gonoszokként azonosítanak. A Jelenések könyve tizennegyedik fejezete értelmében Dániel könyve szerkezetéről szóló kinyilatkoztatás elutasítása azt jelenti, hogy valaki azok közé tartozik, akiket úgy azonosítanak, mint akik imádják a fenevadat és annak képét.

A jelenések könyve kijelenti, hogy közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt Jézus Krisztus kijelentése felnyitattik, és Jézus Krisztus kijelentése magában foglalja Dániel könyve szerkezetének felnyitását.

„Az emberek az állami felelősségek és az egyetemes uralmat hordozó királyságok titkai által tisztelték Dánielt, Isten pedig mint az Ő követét tisztelte meg, és számos kinyilatkoztatást adott neki az eljövendő korszakok titkairól. Csodálatos próféciait, amint azokat ő maga feljegyezte a nevét viselő könyv 7–12. fejezetében, még maga a próféta sem értette meg teljesen; de mielőtt élete munkája lezárult, megkapta azt az áldott bizonyosságot, hogy „a napok végén” — e világ történelmének záró korszakában — ismét megengedtetik neki, hogy megálljon a maga sorsában és helyén. Nem adatott meg neki, hogy mindazt megértse, amit Isten az isteni szándékról kijelentett. „Zárd be e szavakat, és pecsételd le e könyvet” — kapta az utasítást prófétai írásaira vonatkozóan; ezeknek lepecsételve kellett maradniuk „a vég idejéig”. „Te pedig menj el, Dániel” — utasította ismét az angyal Jehova hűséges hírnökét —, „mert e szavak zárva vannak és lepecsételve a vég idejéig.... Te pedig menj el a végig; mert nyugszol, és a napok végén megállsz a te sorsodban.” Dániel 12:4, 9, 13.

„Amint e világ történelmének végéhez közeledünk, Dániel feljegyzett próféciai különös figyelmünket követelik, mivel éppen arra az időre vonatkoznak, amelyben élünk. Ezekhez hozzá kell kapcsolni az Újszövetség Szentírásának utolsó könyvében foglalt tanításokat. Sátán sokakat arra vezetett, hogy azt higgyék, Dániel írásainak és János, a Jelenések írója feljegyzéseinek prófétai részei nem érthetők meg. Az ígélet azonban világos, hogy e próféciaák tanulmányozását különleges áldás fogja kísérni. „Az értelmesek pedig megértik” (10. vers) — ez Dániel azon látomásaira vonatkozott, amelyeknek az utolsó napokban kellett feltárulniuk; és ama kijelentésről, amelyet Krisztus adott szolgájának, Jánosnak, Isten népének vezetésére az évszázadokon át, ez az ígélet szól: „Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálás beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megíratnak abban.” Jelenések 1:3.” Próféták és királyok, 547.

Sister White a jövő időt használva saját korára vonatkozóan kijelentette: „amikor e világ történelmének végéhez közeledünk”, „az értelmesekek megértik”, hogy „a Dániel által feljegyzett prófécia különleges figyelmünket követelik, mivel éppen arra az időre vonatkoznak, amelyben élünk.” Az „eljövendő korszakok titkainak sok kinyilatkoztatása. Csodálatos próféciai, amint azokat az ő nevét viselő könyv hetedikétől tizenkettedik fejezetéig feljegyezték,” „az utolsó napokban fel fognak tárulni.”

Amikor Dániel könyve feltáratik, egy háromlépcsős megtisztulási folyamatot eredményez, amely próbára teszi azt a nemzedéket, amely akkor él, amikor Júda törzsének Oroszlánja Dániel könyvét az Ő népének adja. A Jelenések tizedik fejezetében White testvérnő arról tájékoztat bennünket, hogy a leszálló angyal „nem kisebb személy volt, mint Jézus Krisztus”. A Jelenések tizedik fejezetében az angyal kezében egy nyitott kis könyv volt, amelyet Jánosnak megparancsoltatott, hogy vegyen és egyen meg. Ezt a könyvet Júda törzsének Oroszlánja bontotta fel, aki nem kisebb személy, mint Jézus Krisztus, tehát az a könyv, amelyet Jánosnak megparancsoltatott, hogy megegyen, Dániel kis könyve volt.

„Júda törzsének Oroszlánja volt az, aki feltörte a könyv pecsétjeit, és kijelentette Jánosnak, minek kell bekövetkeznie ezekben az utolsó napokban.

„Dániel megállt a maga osztályrészében, hogy hordozza bizonyágtételét, amely lepecsételve volt a vég idejéig, amikor az első angyal üzenetét hirdetni kell világunknak. Ezek a dolgok végtelen jelentőségűek ezekben az utolsó napokban; de míg „sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak”, „az istentelenek istentelenül cselekszenek: és az istentelenek közül senki sem érti meg”. Milyen igaz ez! A bűn Isten törvényének áthágása; és akik nem fogadják el a világosságot Isten törvényére vonatkozóan, azok nem fogják megérteni az első, a második és a harmadik angyal üzenetének hirdetését. Dániel könyve felnyílik a Jánosnak adott kinyilatkoztatásban, és előre vezet bennünket e föld történelmének utolsó jeleneteihez.”

„Testvéreink szem előtt tartják-e, hogy az utolsó napok veszedelmei közepette élünk? Olvassátok a Jelenések könyvét Dániel könyvével összefüggésben. Tanítsátok ezeket.”
Testimonies to Ministers, 115.

Elutasítani Dániel könyve szerkezetének kijelentését, amely most felnyitattik, annyit tesz, mint azok között lenni, akiket gonoszokként azonosítanak. Dániel első hat fejezete megalapozza azt a prófétai szerkezetet, amely az adventizmus prófétai történetét, a földi fenevadat, Ézsaiás huszonharmadik fejezetének hetven jelképes évét, a protestantizmus és a republikanizmus két szarvát, az első és második angyal üzenetének prófétai történetét, valamint a három angyal üzenetének történetét ábrázolja. Dániel utolsó hat fejezete azokat a prófétai üzeneteket azonosítja, amelyek mindezeknek az előbb említett történeteknek a kezdetén és végén felnyitattak.

Dániel első fejezete az első angyal mozgalmának története, a földi fenevad történelmének kezdetén. Az elsőől a harmadik fejezetig a harmadik angyal mozgalmának története tárul elénk, a földi fenevad történelmének végén. A negyedik fejezetet az első fejezettel kell egy vonalba állítani mint kezdetet, az ötödik és hatodik fejezetet pedig az elsőől a harmadikig terjedő fejezetekkel mint

véget. A tudás növekedését, amelyet a hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezet képvisel, az első fejezettel kell egy vonalba állítani mint kezdeti történelmet. A tudás növekedését, amelyet a tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezet képvisel, az elsőtől a harmadikig terjedő fejezetekkel kell egy vonalba állítani mint záró történelmet.

Sorról sorra ez az alkalmazás a földi fenevad kezdeti történetét az első, negyedik, hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezetként azonosítja. Az alkalmazás a földi fenevad záró történetét is az elsőtől a harmadikig terjedő fejezetekként, valamint az ötödik, hatodik és tizediktől a tizenkettedikig terjedő fejezetekként azonosítja. Így Dániel könyve úgy kerül bemutatásra, mint ami egyszerre a földi fenevad kezdete és vége.

A földi fenevad kezdete tehát Dániel könyvének első fejezetével azonosítható, mivel a negyedik fejezetnek az első fejezet fölé kell helyeződnie (sort sorra). A hetedik, nyolcadik és kilencedik fejezetnek is az első fejezet fölé kell helyeződnie. Ennélfogva a földi fenevad történelmének kezdete Dániel könyvének első fejezete által van jelképezve.

Ugyanígy van ez a földbeli fenevad végével is. A földbeli fenevad történelmének végét az elsőtől a harmadik fejezetig terjedő fejezetek ábrázolják, az ötödik, hatodik, tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik fejezet pedig az első három fejezetre épül rá (sort sorra), így a földbeli fenevad történelmének végét Dániel első három fejezete szemlélteti.

Az első fejezet a kezdetet jelképezi, majd az elsőtől a harmadikig terjedő fejezetek a véget jelképezik, és az egy, majd a három szerkezete azonosítja, hogy Dániel könyvének prófétai szerkezete azonos a Jelenések tizennegyedik fejezetében szereplő három angyal prófétai szerkezetével. Ott, miként Dánielnél is, az első angyal egy elkülönült történelmet képvisel, ugyanakkor a három angyal történelmének egyharmadát is alkotja. Egyidejűleg, amint ez a felismerés azonosítja és hangsúlyozza a három és egy összekapcsolódását, ez egyben a héber „igazság” szó szerkezete is, amely nemcsak Krisztust és Isten teremtő hatalmát jelképezi, hanem egy háromlépcsős próbatételi és megtisztítási folyamatot is, amely Dániel első fejezetében, majd ismét Dániel elsőtől a harmadikig terjedő fejezeteiben jelenik meg.

Jézus, aki az igazság, egyúttal az Első és az Utolsó is, és ebben a tekintetben az első angyal mozgalmának története a három angyal történetében betű szerint megismétlődik; ezért prófétai szempontból elfogadható Dániel első három fejezetét Dániel első fejezete fölé helyezni, mert a kezdet mindig a véget szemlélteti. Dániel könyve így az angyal kezében levő „kis könyvvé” válik, mert Dániel „kis könyve” teljes mértékben ábrázolható Dániel első fejezetében.

Dániel könyvének tanulmányozását a következő cikkben folytatjuk.

„Azok között, akiket a királyi rendelet rendelkezéseinek végrehajtására készülő tisztek kerestek, ott volt Dániel és barátai is. Amikor közölték velük, hogy a rendelet szerint nekik is meg kell halniuk, Dániel „tanáccsal és bölcsességgel” kérdezősködött Arjóktól, a király testőrségének parancsnokától: „Miért oly sürgető ez a rendelet a király részéről?” Arjók elmondta neki a király nyugtalanságának történetét rendkívüli álma miatt, és azt, hogy nem tudott segítséget kapni azoktól, akikben addig a legteljesebb bizalmát helyezte. Ennek hallatán

Dániel, életét kockára téve, a király színe elé merészkedett, és azt kérte, hogy adjanak neki időt, hogy kérhesse Istenét, jelentse ki neki az álmot és annak magyarázatát.”

„A király eleget tett e kérésnek. »Akkor Dániel hazament, és tudatta a dolgot Hanániással, Misáellel és Azariással, az ő társaival.« Együtt bölcsességet kerestek a világosság és a tudás Forrásától. Hitük erős volt annak tudatában, hogy Isten oda helyezte őket, ahol voltak, hogy az Ő munkáját végzik, és a kötelesség követelményeinek tesznek eleget. A zavar és a veszedelem idején mindenkor Hozzá fordultak útmutatásért és oltalomért, és Ő mindenkor jelenvaló segítségnek bizonyult. Most pedig szívük töredelmével ismét alávetették magukat a föld Bírójának, könyörögve, hogy adjon nekik szabadulást különös szükségük e idején. És nem hiába könyörögtek. Az az Isten, akit ők tiszteltek, most őket tisztelte meg. Az Úr Lelke megnyugodott rajtuk, és Dánielnek »éjjeli látomásban« kijelentetett a király álma és annak értelme.”

„Dániel első cselekedete az volt, hogy hálát adott Istennek a neki adott kijelentésért. „Áldott legyen az Isten neve örökkön-örökké” — kiáltotta; „mert övé a bölcsesség és a hatalom: Ő változtatja meg az időket és az alkalmakat: királyokat távolít el, és királyokat állít fel: bölcsességet ad a bölcseknek, és tudományt az értelem ismerőinek: kijelenti a mély és elrejtett dolgokat: tudja, mi van a sötétségben, és a világosság nála lakozik. Hálát adok Neked, és dicsérlek Téged, atyáim Istene, aki bölcsességet és erőt adtál nekem, és most tudtomra adtad, amit kértünk Tőled: mert most tudtunkra adtad a király ügyét.”

Próféták és királyok, 493, 494.